

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 februari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0546
in de zaak met rolnummer 1415/0084/A/9/0088

Verzoekende partij	de nv HERVAB vertegenwoordigd door advocaat Jeroen DE CONINCK, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 120
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de nv BERTELS-VOETS vertegenwoordigd door advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 14 oktober 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 juli 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals van 3 maart 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het perceel gelegen te 2200 Herentals, Peerdsbosstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 291A02 (deel).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 16 december 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de tweede kamer laat de tussenkommende partij met een beschikking van 28 januari 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 september 2016.

Bij tussenarrest van 7 maart 2017 met nummer RvVb/A/1617/0650 werden de debatten heropend over de ambtshalve opgeworpen exceptie betreffende het belang van de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft een aanvullende nota ingediend. De verwerende partij heeft geen aanvullende replieknota ingediend. De tussenkomende partij heeft een aanvullende replieknota ingediend.

De partijen zijn opnieuw opgeroepen om te verschijnen op de openbare zitting van 30 mei 2017, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Advocaat Jeroen DE CONINCK die voor de verzoekende partij verschijnt en advocaat Joris GEENS die voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij werpt op dat zij van de verzoekende partij geen aanvullende nota binnen de termijn van vijftien dagen na de betekening van het tussenarrest van 7 maart 2017 heeft ontvangen. Zij eist om die reden dat de aanvullende nota wegens schending van het gezag van gewijsde en van de rechten van verdediging geweerd wordt.

2.

De in het tussenarrest aan de verzoekende partij opgelegde termijn is, bij ontstentenis van een decretale bepaling, geen vervaltijd. De enkele overschrijding van de termijn laat niet toe om de nota te weren.

Voorts blijkt dat de tussenkomende partij nog tijdens de haar gelaten termijn een afschrift van de aanvullende nota ontvangen heeft. In de replieknota heeft zij inhoudelijk kunnen repliceren. Het wordt dan ook niet aangenomen dat de tussenkomende partij in haar rechten van verdediging geschaad werd.

Er bestaat geen reden om de aanvullende nota uit de debatten te weren.

IV. FEITEN

1.

De verzoekende partij is eigenaar van het vroegere Sashuis, gelegen aan de Peerdsbosstraat 6 te Herentals. Het gebouw, gelegen aan de gedempte Kempische Vaart, is vanwege zijn industrieel-archeologische waarde met een ministerieel besluit van 13 april 2004 als monument beschermd.

Op 12 januari 2010 geeft het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals aan de tussenkomende partij een vergunning af voor het verkavelen van een grond in vijftien loten aan de Peerdsbosstraat, kadastraal gekend onder afdeling 1, sectie E, nummers 29102 en 291E3. De loten worden voor de bouw van eengezinswoningen bestemd. De verkaveling, gekend onder referte V2006/06, ligt volgens het gewestplan 'Herentals-Mol', vastgesteld met een koninklijk besluit van 28 juli 1978, in woongebied. Tegen de verkavelingsvergunning wordt er geen administratief beroep ingesteld.

Na de afgifte van de verkavelingsvergunning ontstaat er tussen de stad Herentals en de tussenkomende partij een geschil over de ligging van de grens tussen het openbaar domein (deel van de vroegere kanaaldijk) en de verkaveling ter hoogte van lot vijftien aan de noordzijde. Het geschil leidt tot een afpalingsvordering die in 2012 via vrijwillige verschijning bij de vrederechter ingeleid wordt. Met een tussenvonnis van 20 juni 2012 stelt de vrederechter een deskundige aan. De verzoekende partij is in de afpalingsprocedure vrijwillig tussengekomen en vordert de gemeenverklaring van het uit te spreken vonnis. Er is nog geen einduitspraak over de ligging van de eigendomsgrens.

2.

Op 17 december 2013 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals een aanvraag in voor een vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning van 12 januari 2010 voor de loten veertien en vijftien.

De aanvraag bakent binnen lot vijftien aan de noordzijde een strook van 0,73 meter af die bestemd wordt om bij tegenstelbare titel als stadsdomein te worden bevestigd. Nog binnen lot vijftien wordt er een bouwvrije zone van vier meter tot de over te dragen strook ingesteld ter bescherming van de naastgelegen bomenrij. Uit het plan blijkt dat lot vijftien na de wijziging een oppervlakte van 721 m² (in plaats van 716 m²) en aan de straatkant een lengte van 16,44 meter verkrijgt. De oppervlakte van lot veertien wordt van 720 m² tot 682 m² teruggebracht, met een lengte van 15,16 meter aan de straatkant.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 13 januari 2014 tot en met 11 februari 2014 gehouden wordt, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 9 januari 2014 gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 4 februari 2014 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals verleent op 3 maart 2014 een vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning van 12 januari 2010 aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 9 april 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 29 mei 2014 om dit beroep niet in te willigen en een wijzigingsvergunning te verlenen.

De hoorzitting vindt op 3 juni 2014 plaats.

Op vraag van de dienst Stedenbouwkundige Beroepen van de provincie Antwerpen brengt de vzw Arboretum Kalmthout op 18 juni 2014 advies uit. Dat advies is voorwaardelijk gunstig.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een aanvullend verslag van 17 juli 2014 om het administratief beroep van de verzoekende partij niet in te willigen en een wijzigingsvergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 17 juli 2014 om het beroep niet in te willigen en een wijzigingsvergunning te verlenen. De motivering luidt:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan van Herentals-Mol (goedgekeurd bij KB van 28 juli 1978) situeert de aanvraag zich in woongebied.

(...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

(...)

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

Het project situeert zich in een woonkorrel die aansluit aan de kern van Herentals. Deze woonkorrel is gelegen tussen de spoorwegverbinding Lier-Turnhout en de kleine Nete, langsheen een weidelandschap. Er zijn voornamelijk eengezinswoningen in open bebouwing aanwezig. Het aangevraagde sluit daar bij aan.

Enkel op lot 15A wordt een functie gewijzigd, door een zone van 4 m over de, volledige diepte te vrijwaren van enige bebouwing/verharding. Het aangevraagde is dan ook functioneel inpasbaar in de omgeving.

Het aangehaalde bouwverbod aan de noordelijke rand, in combinatie met smallere bouwblokken (1), vermindert de ruimtelijke impact van de mogelijke bebouwing op deze loten. Ook neemt de afstand van het bouwblok van lot 15A tot aan de bomenrij toe met ca. 1,73 m t.o.v. de oorspronkelijke verkaveling. De oorspronkelijke perceelsgrens lag immers ca. 0,73 m dicht bij de bomen en de oorspronkelijke breedte van de noordelijke zijtuinstrook bedroeg slechts 3 m, waar deze nu 4 m bedraagt.

Er wordt dan ook op een verantwoorde manier omgegaan met de beschikbare ruimte.

Met uitzondering van een smallere bouwbreedte blijven de oorspronkelijke gabariten én het mogelijke materiaalgebruik ongewijzigd. De visueel-vormelijke impact van het aangevraagde blijft dan ook beperkt.

Er wordt geen bijkomende hinder inzake privacy, inkijk of dergelijke gecreëerd.

(...)

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat de voorwaarden uit de beslissing van stadsbestuur Herentals dd.

03.03.2014 en uit het advies van het Arboretum van Kalmthout strikt worden nageleefd, tenzij de verkavelingsvoorschriften in een bredere strook zouden voorzien.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, mits de voorwaarden uit de beslissing van stadsbestuur Herentals dd. 03.03.2014 en uit het advies van het Arboretum van Kalmthout strikt worden nageleefd, tenzij de verkavelingsvoorschriften in een bredere strook zouden voorzien.

...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij antwoordt op de exceptie die in het tussenarrest van 7 maart 2017 ambtshalve over het belang opgeworpen werd:

“ ...

Conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO kan elke belanghebbende partij een verzoek tot vernietiging inleiden die kan aantonen dat er sprake is van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder. Deze partij moet redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een concreet risico bestaat op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, van de bestreden beslissing (...).

Het feit dat de op 12 januari 2010 vergunde verkaveling blijft bestaan doet geen afbreuk aan het belang van verzoekende partij tot vernietiging. Deze verkaveling blijkt immers mogelijk onuitvoerbaar.

Het gemeentebestuur van Herentals verklaart over deze problematiek het volgende in de gemeenteraad (eigen markering) (...):

*“De verkaveling is vergund in 2010 en bij het in uitvoering brengen van de verkaveling hebben wij inderdaad vastgesteld dat - want in de verkavelingsvergunning was de bestaande toestand waar de bomen stonden niet exact weergegeven – **de ontwikkelaar ervan uitging dat de bewuste eikenrij langs de kanaalzone in zijn projectgebied lag.** (...) Toen is er onmiddellijk een stakingsbevel en is er betwisting ontstaan over waar de eigendomsgrens tussen het woongebied en het natuurgebied precies lag.”*

*Omwille van deze betwisting is de stad Herentals een dading aangegaan met de verkavelaar, waarbij de eigendomsgrens wordt bepaald. Het is echter lang niet zeker dat deze dading wordt bekrachtigd door de vrederechter (**stuk nr. 19**). De vrederechter heropende de debatten om duidelijkheid te krijgen of de bomenrij behoort tot het openbaar of privaat domein van de stad. In het eerste geval is het immers onmogelijk om een dading af te sluiten.*

Het valt met andere woorden niet uit te sluiten dat de bomenrij, die volgens de op 12 januari 2010 vergunde verkaveling, tot de verkaveling behoort in werkelijkheid tot het openbaar domein behoort. In dat geval zou deze verkaveling onuitvoerbaar zijn aangezien het

openbaar domein niet verkaveld kan worden. In dat scenario kan deze verkaveling dan ook geen hinder of nadelen met zich meebrengen voor verzoekende partij tot vernietiging.

In de bestreden beslissing daarentegen behoort de bomenrij niet tot de verkaveling en wordt ze ervan afgesplitst. Deze beslissing is wel uitvoerbaar en kan hinder of nadelen met zich meebrengen voor verzoekende partij, zoals ook aangegeven in het tussenarrest. Met andere woorden: er bestaat een oorzakelijk verband met bestreden beslissing nu de eerder vergunde verkaveling mogelijk onuitvoerbaar is.

...“

2.

De tussenkomende partij stelt:

“...“

In het tussenarrest werd ingegaan op het belang van de verzoekende partij als rechtspersoon, eigenaar van het zogenaamde Sashuis.

Hierbij werden alle aspecten van het belang besproken en werd terecht gesteld dat een rechtspersoon geen zintuigelijke hinder kan claimen.

Er werd door de RvVb dan ook terecht nog enkel een mogelijke hinder weerhouden ingevolge het gegeven dat de verzoekende partij eigenaar is van het Sashuis die geconfronteerd zal worden met ‘de nieuwe bebouwingen en de in te planten woningen’ zodat het open karakter van de omgeving en de waarde van het landschap zou aangetast worden.

Zoals echter terecht door uw RvVb aangehaald in het tussenarrest en zoals hierboven toegelicht, creëert de thans bestreden verkavelingswijziging geen bijkomende bebouwingsmogelijkheden. Zodoende moet vastgesteld worden dat de vermeende hinder niet voortvloeit uit de thans betreden beslissing voor uw RvVb maar uit de verkavelingsvergunning van 2010 die niet werd bestreden.

Een gebeurlijke vernietiging strekt de verzoekende partij dan ook niet tot voordeel gezien hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan de vergunning uit 2010 die de bebouwingsmogelijkheden creëert en die niet meer uit het rechtsverkeer kan verdwijnen. Er is dan ook geen causaal verband tussen de thans betreden beslissing en deze vermeende hinder zodat verzoekende partij niet over het rechtens vereiste belang beschikt. (...)

Ondergeschiedt, in zoverre de aanvullende nota namens de verzoekende partij niet uit de debatten zou worden geweerd, quod non, wordt alsnog ingegaan op het standpunt van de verzoekende partij zoals weergegeven in de aanvullende nota. Hierin wordt immers gesteld dat er nog wel degelijk belang is gezien de verkavelingsvergunning uit 2010 mogelijks onuitvoerbaar is. Deze stelling kan echter niet bijgetreden worden.

Vooreerst is de **vergunning uit 2010 wel degelijk uitvoerbaar en is ze zelfs grotendeels uitgevoerd**. Alle nutsvoorzieningen en wegenissen zijn aangelegd en reeds verschillende kavels zijn bebouwd en verkocht. Dit blijkt eveneens uit de bovenstaande luchtfoto.

De verkaveling uit 2010 is dan ook grotendeels uitgevoerd en enkel voor de loten 14 en 15 werd een wijziging aangevraagd. De stelling als zou deze verkavelingsvergunning uit 2010 onuitvoerbaar zijn mist zowel feitelijke als juridische grondslag.

*De verkavelingsvergunning uit 2010 is daarenboven **nooit bestreden** zodat zij steeds in het rechtsverkeer zal blijven bestaan. Zoals hierboven uiteengezet creëert de verkaveling uit 2010 de bouwmogelijkheden op basis waarvan men thans hinder claimt. Waarom werd de verkaveling uit 2010 dan nooit bestreden? Blijkbaar had men op dat moment geen probleem met de bouwmogelijkheden. Gezien men destijds niet is opgetreden tegen de verkavelingsvergunning, heeft men door zijn houding te kennen gegeven dat men de bouwmogelijkheden aanvaard.*

*Voor de volledigheid wordt meegegeven dat geen enkele van de bouwvergunningen, die afgeleverd zijn op basis van de vergunning van 2010, bestreden werden door de verzoekende partij. **Volgens de rechtspraak van Uw RvVb komt het aanvragen en definitief laten worden van stedenbouwkundige vergunningen op basis van een verkaveling neer op het erkennen van de wettigheid van de verkaveling waardoor men geen belang heeft bij het bestrijden van de verkaveling.** (...)*

Men kan dan ook naderhand de onwettigheid of onuitvoerbaarheid van de verkaveling uit 2010 niet voorhouden aangezien men zelf de wettigheid van de verkaveling telken male heeft erkend door de uitvoering van de vergunning niet te bestrijden.

De bebouwingsmogelijkheden worden thans niet verruimd door de bestreden verkavelingswijziging zodat er geen enkel belang is bij onderhavige procedure. De verkavelingsvergunning uit 2010 blijft immers bestaan gezien ze niet bestreden is. Dit wordt nog meer bevestigd doordat alle vergunningen op basis van deze verkavelingsvergunning ook niet bestreden zijn door de verzoekende partij.

Ten slotte koppelt de verzoekende partij de onuitvoerbaarheid aan een discussie over het eigendomsrecht. Vergunningen worden echter afgeleverd onder voorbehoud van burgerlijke rechten en dit op basis van artikel 4.2.22 VCRO. Een discussie over het eigendomsrecht kan dan ook geen impact hebben op de stedenbouwkundige beoordeling van een verkaveling.

Het verwijt van de verzoekende partij als zou de verkavelingsvergunning uit 2010 mogelijks onuitvoerbaar zijn is dan ook niet correct en daarenboven niet dienend.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In overeenstemming met artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO is het vereist dat de verzoekende partij, om als belanghebbende beroep te kunnen instellen, aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden beslissing kan ondervinden.

Het bestaan van hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond. De verzoekende partij hoeft niet te bewijzen dat zij de aangevoerde hinder of nadelen effectief ondervindt. Het volstaat om redelijkerwijze aannemelijk te maken dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, als gevolg van de bestreden vergunning bestaat.

2.

Met haar beroep komt de verzoekende partij op voor de vrijwaring van haar als monument beschermd Sashuis en de onmiddellijke omgeving ervan, in het bijzonder de bomenrij langs lot vijftien van de verkavelingsvergunning van 12 januari 2010 als overblijfselen van de Kempische

Vaart. De verzoekende partij stelt dat zij als eigenaar van het monument met “de nieuwe bebouwingen” geconfronteerd zal worden en dat “de in te planten woningen” het open karakter van de omgeving en de waarde van het landschap aantasten, en dat zij rechtstreeks zicht op de kavels heeft.

Zoals in het tussenarrest van 7 maart 2017 al overwogen werd, kunnen de door de verzoekende partij aangevoerde hinder en nadelen, op zich genomen, ook voor een rechtspersoon constitutief voor het belang zijn. Uit artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO volgt dat het risico op onrechtstreekse hinder of benadeling als belang volstaat om een vergunning in rechte te betwisten. Waar de verzoekende partij de waarde van het als monument beschermde Sashuis en de onmiddellijke omgeving ervan tegen een ongunstige stedenbouwkundige impact van vergunningsbeslissingen wil beschermen, kan haar vordering niet als een *actio popularis* worden afgedaan.

Wel vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, het gevolg van de bestreden vergunning zijn. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verwezenlijking van die hinder of nadelen voorkomen.

Het voorwerp van de vergunde verkavelingswijziging stelt een strook van 0,73 meter voorop die als openbaar domein van de stad Herentals bevestigd moet worden. Daarnaast bakent de bestreden wijzigingsvergunning in lot vijftien een strook af waarin er een bouwverbod geldt ter bescherming van de bomenrij. De grens tussen lot veertien en lot vijftien wordt opgeschoven. De bestreden beslissing creëert zelf geen bijkomende kavel en laat geen bijkomende woning toe. De afmetingen van de eengezinswoningen worden niet gewijzigd.

De hinder en nadelen die in de verkavelingsvergunning van 12 januari 2010 ingebed zijn, worden met de vergunde verkavelingswijziging, anders dan met een stedenbouwkundige vergunning, niet verwerkelijk. De gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing zou enkel tot een herstel van de oorspronkelijk vergunde verkaveling leiden, zonder het ontstaan van de door verzoekende partij gevreesde hinderlijke of nadelige gevolgen te voorkomen. De gevreesde aantasting van het open karakter van de omgeving en de waarde van het landschap, waarop de verzoekende partij haar belang doet steunen, is het gevolg van de door de verkavelingsvergunning toegelaten bebouwing, niet van de bestreden verkavelingswijziging.

Om van haar belang te overtuigen, voert de verzoekende partij aan dat de tussenkomende partij en de stad Herentals over hun eigendomsgeschil een dading gesloten hebben, dat het echter “lang niet zeker” is dat de vrederechter de dading zal bekrachtigen en de debatten heropend heeft over de vraag of de bomenrij tot het openbaar of privaat domein van de stad behoort. De verzoekende partij vervolgt dat het aldus “niet uit te sluiten (valt)” dat de bomenrij, die tot de op 12 januari 2010 vergunde verkaveling behoort, in werkelijkheid tot het openbaar domein behoort, in welk geval de verkaveling onuitvoerbaar “zou” zijn en dat “in dat scenario” de verkaveling haar geen hinder of nadelen kan berokkenen, daar waar de bestreden beslissing de bomenrij afsplitst, wel uitvoerbaar is en hinder of nadelen kan teweegbrengen.

Wat de verzoekende partij aan belang staande houdt, doet zich al te hypothetisch voor. Het door de verzoekende partij bepleite belang hangt af van wat de vrederechter zou kunnen beslissen over het eigendomsgeschil, met name dat de bomenrij tot het openbaar domein van de stad Herentals behoort, en waarvan de verzoekende partij niet uitsluit dat het de onuitvoerbaarheid van de verkavelingsvergunning tot gevolg heeft. De verzoekende partij ent haar belang op een onzeker toekomstig scenario.

Dat de bestreden beslissing, die de bomenrij afsplitst, hinder en nadelen voor de verzoekende partij kan meebrengen, wordt niet in het tussenarrest aangegeven. Het tussenarrest stelt integendeel in vraag dat de vernietiging van de bestreden beslissing de door de verzoekende partij gevreesde hinder en nadelen als gevolg van de woningbouw kan afwenden. De verzoekende partij blijft daarop het antwoord schuldig.

3.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 februari 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF